

СТАТИ САМ НА СЦЕНУ...

Ево, седим пред рачунаром и лепо нисам паметан.

Шта да вам кажем, а да већ не знате, да паметни људи пре мене већ нису рекли, односно написали? Шта да поручим свету, младом, старом и оном средњем, који има право да се осећа овако или онако? Шта ја заправо знам о монодрами?

Играо је нисам.

Од малих ногу сам у позоришту, али никада нисам имао жељу да станем на сцену.

Никад нисам био од оних клинаца што се гурају у први план. Ја сам од оних који наговарају друге на разне глупости. Зато вероватно и јесам постао редитељ. Моје једино искуство (за сада) као драмског писца везано је управо за овај фестивал. То ми ваљда даје легитимитет да ипак пишем овај уводник.

Монодрама... Један глумац, једна прича, празан простор и публика. То је заправо све што је потребно да се магија деси. Реквизита, костим, сценографија, музика, светло... угодни су додаци. Важни, слажем се, али може се без њих. Увек сам се дивео глумцима који се одлуче да играју монодраму. Стати сам на сцену, преузети одговорност, контролисати ток представе, за то је потребно умеће и искуство. Или бар доста храбрости и шарма. Најбоље све то заједно.

Глумцима монодрама, посебно намењених деци, треба одати поштовање и због ентузијазма и воље да се у непостојећим продукционим условима створи представа. Ентузијазам, можда чак и лудост.

Глумац у монодрами на сцени јесте сам, али не и усамљен. Ту су деца. Без публике, наравно, нема ничега, без ње нема магије. Деца су идеална публика. Реагују спонтано, искрено, спремна увек да прихвате позив на игру и учествују. Што је заправо идеал сваке представе – да допре, да изазове реакцију, подстакне на акцију.

Посебно признање треба одати и писцима монодрама за децу. Није лако бити поучан али не превише дидактичан, забаван али не сувише нападан, пронаћи ситуацију у којој је уобичајено да неко разговара сам са собом или замишљеним пријатељем а да се не зачудимо. Пробао сам, није лако.

Наравно, посебна је лудост организовати овакав фестивал, и то тридесет први пут, у условима у којима се за стваралаштво за децу и не хаје баш превише. Свака част Змајевцима на истрајности.

Ето, то би заправо било то. Лепо сам вас упозорио на почетку текста.

Филип Марковиновић, редитељ

ЖИРИ

31. Фестивала монодраме за децу Змајевих децјих игара:

Весна Алексић, књижевница, **Ивана Игњатов Поповић**,
проф. књижевности и сценске уметности,
Славица Вучетић, глумица

НАГРАДЕ ФЕСТИВАЛА МОНОДРАМЕ ЗА ДЕЦУ ЗМАЈЕВИХ ДЕЧЈИХ ИГАРА

Фестивалске награде су установљене 1994. године, од када се Награда *Сигридруг* додељује у две категорије:

- за најбоље уметничко оставарење у целини
- за најбољи текст савремене монодраме за децу.

ДОСАДАШЊИ ДОБИТНИЦИ НАГРАДА

Марица Вулетић, за глуму и **Павле Јанковић Шоле**, за текст, 1994.
Александра Плескоњић Илић, за глуму и **Ђорђе Радишић**, за текст, 1995.
Милутин Ж. Павлов, за глуму и **Стеван Копривица**, за текст, 1996.
Слободан Бобан Нинковић, за глуму и **Зоран Станојевић**, за текст, 1997.
Гордана Лукић, за глуму и **Ирена Тиодоровић**, за текст, 1998.
Драган Маринковић, за глуму и **Миланка Милосављевић**, за текст, 1999.
Слободан Бештић, за глуму и **Весна Ђоровић Бутрић**, за текст, 2000.
Мирослав Жужић, за глуму и **Миланка Милосављевић**, за текст, 2001.
Слободан Бобан Нинковић, за глуму и
Слободан Вукадиновић, за текст, 2002.
Драган Маринковић, за глуму и **Оливера Јелкић**, за текст, 2003.
Санела Милошевић, за глуму и **Владислава Голубовић**, за текст, 2004.
Бојан Берибака, за глуму и **Весна Вукајловић**, за текст, 2005.
Небојша Јовановић, за глуму и **Амела Вученовић**, за текст, 2006.
Санела Милошевић, за глуму и **Оливера Јелкић**, за текст, 2007.
Јелица Брестовац, за глуму и **Оливера Јелкић**, за текст, 2008.
Биљана Костантиновић, за глуму и **Марија Ардељан**, за текст, 2010.
Миљан Вуковић, за глуму и **Веселин Гатало**, за текст, 2010.
Соња Младенов, за глуму и **Оливера Јелкић**, за текст, 2011.
Немања Бакић, за глуму и **Весна Алексић**, за текст, 2012.
Маја Николић, за глуму, **Весна Алексић**, за текст, 2013.
Владимир Максимовић, за глуму и **Јелена Палигорић**, за текст, 2014.
Милош Војновић, за глуму и **Оливера Јелкић**, за текст, 2015.
Алекса Илић, за глуму и **Душан Пејчић**, за текст, 2016.
Олга Симић, за глуму и **Ивана Јаношев**, за текст 2017.
Цветин Аничкић, за глуму и **Весна Алексић**, за текст, 2018.
Игор Грекса и **Александар Милковић**, за глуму и
Биљана Марковић Јевтић, за текст, 2019.
Бојана Стојковић и **Софија Мијатовић**, за глуму и
Дивна Стојанов, за текст, 2020.
Исидора Влчек, за глуму и **Александра Јовановић**, за текст, 2021.

Баба прави крофне

Аутор текста:

Горан Новаков

Режија и извођење:

Николина Спасић

Николина Спасић је основне и мастер студије глуме завршила на Академији уметности у Новом Саду. Након школовања остварила је улоге у Српском народном позоришту, Позоришту младих, Народном позоришту Лесковац, Центру Eastwesty Сарајеву, Театру 34.

Режирала је кратки документарни филм *Isoland*, о деци у српским енклавама на Косову која се сусрећу са позориштем. Ауторка је бројних уметничких пројеката у оквиру удружења „Инсценација”. Говори енглески, француски и шпански језик. Тренутно је ангажована и у Редакцији програма за децу и младе Радио-телевизије Војводине, као водитељка емисије *Академац*.

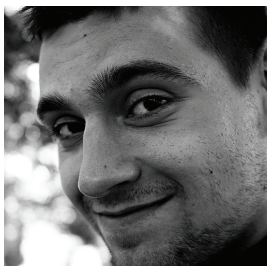
Горан Новаков је писац за децу и илустратор. Објавио је збирке поезије за децу *Лет шашаве птице*, *Зрикни свет кроз розле ђозле*, *Лепо живи миш у биоскопу*, збирку кратких прича *Шерпу сврби тесто*, као и сликовницу о штетности наркотика *Све су дроге бабароге*.

Члан је удружења „Игралиште Цветислава Тисића”, које се бави анимацијом деце кроз позоришну игру (задужен је за писање текстова и сценографију). Учествоје у раду тамбурашког оркестра „Лале”.

Бави се и карикатуром, сликарством, корпарством, израдом лутака...

Живи и ради у Новом Кнежевцу.

Не могу да се љубим

Ауторка текста:

Катарина

Вићентијевић

Режија и извођење:

Владимир Бељић

Владимир Бељић је рођен на планети Земљи. Цело детињство провео је у једном малом граду, Смедереву, за које је и данас везан. Студент је треће године глуме на Академији уметности у Новом Саду.

Још увек учи шта је то глума и чиме жели да се бави.

Његово највеће остварење у животу јесте то што се још радује истом и што још чита књиге за децу и гледа анимиране филмове.

Поред глуме, бави се и хуманитарним радом. Помаже куцама, људима и деци да буду срећни.

Катарина Вићентијевић је одрасла у Ваљеву. Глуму је завршила на Академији уметности у Новом Саду, у класи професора Бранка Плеше и Ане Цвијановић Јајчанин.

Мастер културолог постала је у Београду.

Глуми, пише и бави се педагошким радом.

И даље верује у лепоту речи, важност емпатије, смех детета, репић четвороножаца, тишину природе.

Живи у Ваљеву и Београду, а ради и у многим другим градовима.

Доживљаји Мате Дангубе

Ауторка текста:
Оливера Јелкић
Режија и извођење:
Фуад Табучић

Глуму је дипломирао на Факултету драмских уметности у Приштини, у класи професора Бошка Димитријевића, након чега је у Београду завршио мастер студије позоришне и радио режије.

Воли да пева и плеше. Јуниорски и сениорски је члан државне карате репрезентације, има мајсторско звање: први дан у каратеу.

Бројне улоге остварио је на позоришним сценама у Београду, Крушевцу, Зајечару, Вршцу, Алексинцу, Врбасу, Параћину, Смедеревској Паланци. Учествовао је на бројним позоришним фестивалима (Котор, Врњачка Бања, Бечеј, Кула). Радио је за телевизију, а за њим су и роле на филму.

Оливера Јелкић је списатељица за децу и младе. Војвођанка, „привремено” у Београду. Гази седмом деценијом, довољно дуго да би пронашла себе.

Верује да плови својом матицом, која је носи баш тамо куда би требало.

Адвокатура ју је научила практичности. Гитара јој је увек при руци. Паорски корени не дају јој мира. Посадила је више хиљада стабала. „Пољопривредница, правног смера, одсек књижевност за децу, у Г-дуру”.

Промотерка књиге и читања, написала је пуну полицу књига.

Деда Мразове невоље

Аутор текста:
Бојан Љубеновић
Режија и извођење:
Јовица Јашин

Јовица Јашин је факултет драмских уметности (Одсек Позоришна продукција) завршио у Београду.

У позориштима у Зрењанину, Кикинди и Тузли одиграо је близу деведесет улога, а играо је и на филму и у ТВ серијама у продукцији РТВ Сарајево и Београд.

Члан је ансамбла Народног позоришта „Тоша Јовановић” у Зрењанину.

Значајне улоге остварио је у представама по текстовима Нушића, Крлеже, Брешана, Стерије, Христића, Шекспира, Селимовића, Ковачевића, Стефановског, Шајтинца...

У сопственој продукцији реализовао је монодраме *Паорска грозница*, по тексту Радивоја Шајтинца, *Франше д'Епере на Јужном булевару* Александра Поповића и *Има једна земља*, која је базирана на популарној књизи *Писма из Србије* познатог српског сатиричара Бојана Љубеновића. На домаћим и регионалним фестивалима постигао је значајне успехе.

Бојан Љубеновић је аутор више од двадесет књига за децу и одрасле. Оне намењене млађој читалачкој публици објављује у издавачким кућама „Пчелица” и „Лагуна”. Неке од њих су: *Смејалице*, *Занимљиви буквар*, *Авантуре у шумској школи*, *Тајне дединог кофера*, *Уки мали фудбалер*, *Вук мали глумац*, *Луна мала тенисерка*, *Баксуз Срећко и његове невоље*, *Књига за заљубљене дечаке* и *Књига за заљубљене девојчице*.

Аутор је неколико позоришних комада за децу.

Леонардо Да Винчи у ликовној причи

Текст, режија и
извођење:

Цветин Аничих

Сарадници:

Горан Жилић, Марко

Ганивеговић, Елена

Билкан, Лука Јашћур,

Срна Аничих

Рођен је 1976. у Сремској Митровици. Основну школу завршио је у селу Јамена, средњу у Шиду, а дипломирао на Националној академији за позоришну и филмску уметност (НАТФИЗ) „Крсто Сарафов“ у Софији, на Одсеку за луткарство. Његов телевизијски ангажман обухвата луткарску серију за децу *Брканина кухиња* (ТВ БН, Република Српска), за коју је, поред глуме и анимације лутака, написао и текст; серију *Никад извини* – луткарско-политичку фарсу (ТВ Пинк, режија Срђан Ђосић); серију за децу *Математичке приче професора Цифрића* где игра насловну улогу (ТВ Београд, режија Филип Чоловић); анимацију лутке у филму Милутина Петровића *Југјугоисток*, приказаног на ФЕСТ-у; луткарску серију за децу *Ординација доктора Стопалића*.

Рецензент је књиге *Мудрост чула – Дечје драмско стваралаштво* Емила Каменова и Сање Филиповић, водитељ луткарских радионица и семинара, аутор монодрама за децу *Вештица Добрила добра*,

слатка, мила, Мала лекција против шунда, Витамини здрави фини и Хвала Вуку за азбуку, премијерно изведених на Фестивалу монодраме Змајдани.

Режира представе у Шабачком народном позоришту, Хрватском народном казалишту (Осијек), Казалишту „Јоза Ивакић“ (Винковци), Казалишту „Беса“ (Вис). Са представама је гостовао у Немачкој, Аустрији, Румунији, Бугарској, Русији, Хрватској, Словенији, Босни и Херцеговини, Македонији, Црној Гори. Стално је ангажован као глумац у позоришту „Театрило“ у Новом Саду; запослен у Културно-образовном центру у Шиду; тренутно ради и за берлински, „Puppentheater Prenzlasker“.

Ожењен је Надом Хромиш Аничих, отац Срне и Чарне, и живи у Шиду.

Три четкице за зубе

Аутор текста:
Горан Новаков
Режија и извођење:
Милан Новаковић

Милан Новаковић је основне и мастер студије глуме завршио на Академији уметности у Новом Саду, где је и запослен, у звању самосталног стручног сарадника на предмету Глума.

Остварио је улоге у неколико ТВ серија и филмова и играо у позориштима у Новом Саду, Суботици и Београду.

Носилац је црног појаса у каратеу, а бавио се и плесом и фолклором.

Апсолвент је на докторским уметничким студијама.

Пуних шест година води емисију за децу *Зерк* на Радио-телевизији Војводине.

Горан Новаков је писац за децу и илустратор. Објавио је збирке поезије за децу *Лет шашаве птице*, *Зрикни свет кроз розле ђозле*, *Лепо живи миш у биоскопу*, збирку кратких прича *Шерпу сврби тесто*, као и сликовницу о штетности наркотика *Све су дроге бабароге*.

Члан је удружења „Игралиште Цветислава Тисића”, које се бави анимацијом деце кроз позоришну игру (задужен је за писање текстова и сценографију). Учествоје у раду тамбурашког оркестра „Лале”.

Бави се и карикатуром, сликарством, корпарством, израдом лутака...

Живи и ради у Новом Кнежевцу.

Слика на зиду

Ауторка текста: **Биљана Марковић Јевтић**

Режија: **Јелена**

**Ђулвезан Милковић и
Александар Милковић**

Игра: **Александар
Милковић**

Глуму је завршио на Академији уметности у Новом Саду, код професора Никите Миливојевића, 2012, а мастер студије глуме наредне, 2013. године.

Стални је сарадник Позоришта младих у Новом Саду, игра и у београдском позоришту „Бошко Буха” и Градском позоришту у Бечеју. Био је члан ансамбла Народног позоришта „Стерија” у Вршцу.

Подучавао је глуму у Новом Саду, Инђији и Лозници. Води радионицу пантомиме у Организацији глувих и наглувих у Новом Саду.

Један је од твораца Јутјуб серије *Свезналков речник*, такође и један од оснивача Уметничког удружења „Артфракција”.

Са монодрамом *Лол из стрипа*, по тексту Биљане Марковић Јевтић, победио је 2019. на Фестивалу монодраме за децу Змајевих дејих игара, а 2020. на Фестивалу еколошког позоришта у Бачкој Паланци.

Воли да свира усну хармонику и жонглира.

Тренутно има статус слободног драмског уметника.

Биљана Марковић Јевтић је након студија педагогије на Филозофском факултету у Београду, радила у Редакцији за децу и младе Радио-телевизије Београд. Аутор је књига поезије за децу *Прича из детињства*, *Учење живота*, *Авантура на видику*. За роман *Навијам за шаптача*, добила је више награда. Роман *Четири карте за Хавану* освоји је прво место на 5. Читалачком маратону, домаће издавачке куће.

Пише радио-драме, позоришне комаде и путописе. Са децом се дружи и у радионицама креативног писања. Стечено знање им помаже у школи, али и мотивише да једног дана када порасту постану писци.

Водитељ фестивалског програма

**Александар Балаш
Гонзо**

Гонзо је глумац, певач, сценариста, текстописац, продуцент, композитор и музички аранжер Креативног студија „Чаролија”, у чијем је оснивању и учествовао.

Компоновао је и аранжирао много песама за децу и добио бројна признања и награде на фестивалима и такмичењима.

Нико тако лепо не чита деци Чика Јовине стихове, као Гонзо. Он их чита – музиком!

*

Програм 31. Фестивала монодраме за децу Змајевих дечјих игара

Позориште младих, Нови Сад

Четвртак, 1. децембар 2022.

Николина Спасић
БАБА ПРАВИ КРОФНЕ

Владимир Бељић
НЕ МОГУ ДА СЕ ЉУБИМ

Фуад Табучић
ДОЖИВЉАЈИ МАТЕ ДАНГУБЕ

Јовица Јашин
ДЕДА МРАЗОВЕ НЕВОЉЕ

Петак, 2. децембар 2022.

Цветин Аничић
ЛЕОНАРДО ДА ВИНЧИ У
ЛИКОВНОЈ ПРИЧИ

Милан Новаковић
ТРИ ЧЕТКИЦЕ ЗА ЗУБЕ

Александар Милковић
СЛИКА НА ЗИДУ

Награде *Сигридруг*, 31. Фестивала монодраме за децу Змајевих дечјих игара, биће уручене 6. децембра 2022. у Дигиталном омладинском центру Градске библиотеке у Новом Саду

ЗМАЈЕВЕ ДЕЧЈЕ ИГРЕ

Међународни центар књижевности за децу
International Centre for Children's Literature

ZMAJ CHILDREN GAMES

31. ФЕСТИВАЛ МОНОДРАМЕ ЗА ДЕЦУ

Продукција

Међународни центар књижевности за децу

ЗМАЈЕВЕ ДЕЧЈЕ ИГРЕ

Сарадници у реализацији

Позориште младих Нови Сад

Позоришни студио *Нада*, Рума

Nera Art House, Београд

Креативни студио Чаролија, Нови Сад

Студио Мано, Нови Сад

Удружење за помоћ МНРО Новог Сада

Координација

Душица МАРИНОВИЋ, Милица ДОНДУР МИШКОВ,

Ивана ТОДОРОВИЋ, Драгана ВЛАХОВИЋ, Невена БАЛОШ

Ликовно решење корица

Наталиа ПОЛЗОВИЋ

Коректура публикације

Светлана ЗЕЈАК

Прелом публикације

Никола ШАРЕНАЦ

Штампа

Ситопринт, Житиште

Илустрација: Душан ДИМИТРОВ

Међународни центар књижевности за децу

ЗМАЈЕВЕ ДЕЧЈЕ ИГРЕ

21000 Нови Сад, Змај Јовина 26/2

+381 216611266, 6613648

zdigre@gmail.com

www.zmajevedecjeigre.org.rs

За издавача

Душица МАРИНОВИЋ

2022.